

Kirkeindvielse i Chicago.

Golgatha d. ev. luth. Kirke, 5931
So. Morgan St. nær 59 St., in-
dvielses Søndag den 18. Marts. Pa-
stør M. L. J. Spholm udførte Ind-
vielsen assisteret af følgende Præster:
P. Nielsen, N. J. Jersild, J. M.
Hansen, L. Pedersen, Dr. Fors.
ev. luth. Præst, og Chr. Hansen.

Golgatha Mgh. stiftedes den 25.
Nov. 1896 ved Pastor P. Nielsen,
som siden har betjent den. Indtil for
2½ Aar siden benyttede Mgh. en
tillig Congregational Kirke til sine
Gudsstjenester. Ved denne Tid købtes
dens nuværende Kirke af en Svensk
luth. Mgh. Kirke, som i sin Tid
byggedes af „Fri Mission“ var selv-
stændig ikke bygget efter luth. Kir-
keform. Nu har Gulgatha Mgh. om-
dannet den, saa at den i alle Hense-
ender bærer Præget af en Dansk
luth. Kirke, tillige er der bygget
Krypt med Foramlingsstue, Vokig
til Kirkefester o.s.v.

Kirkestedet rumer let 300 Men-
sker. Koret er stort. En særdeles
Præd er det smukke Alterparti. Bil-
ledet, malet af Hr. Van, Racine,
fremskriver Jesus paa Korset, hvor-
ved det — som ogsaa Mgh's Navn —
stadig minder om det store Offer
paa Gulgatha, hvorved der bragtes
Liv, Lys og Naade til den i Syn-
den døde, faldne og tabte Slægt.

Al. 2 Søndag Eftermiddag be-
gynde Indvielsesfesten med Orgel-
spil. Bøn og Salmesang.

Pastor J. M. Hansen indledede
med Tale over Mat. 2, 1.

Det er en stor Glæde for Præst
og Mgh. naar Herren lader Ar-
bejdet lykkes. At saa rejst et Kirke-
hus, hvor Mgh., kan samles til
Gudsstjeneste, Bøn og Tilbedelse, og
hvor vort Folk kan tilhøre Guds
Rikes Gøder, er en stor Naade fra
Herren. Her vil han do iblandt eder.
Han er „den, som vandrer mellem
de fne Guldslufter“. Her møder
han sit Folk for at opdrage og dan-
niggøre dem til i Sandhed at være
„Guld-Opstager“. Kærligt, alvorligt,
mildt og indtrængende, vil han ind-
byde Søndere til at komme til sig
for at gøre dem evigt rige.

Pastor M. L. J. Spholm hoid
Indvielsesfesten over Joh. 7, 37-
39. „Om nogen tørster, han komme
til mig at drikke.“

„Om nogen tørster.“ — Der er
ikke Mangel paa Tørst i vor Tid.
Hvor tørster den store Flot, en efter
Rigdom, en anden efter Væ. Un-
dommen tørster efter Morfals, For-
tængelse, Nyhed af tvivlsom Ari.
Og selv om Mennesket drikker dybt
af disse Rilder forbliver dog Hjertet
tømt og utilfredsstillt. Men er
Tørsten efter højere Ting, da vend
Sind, Tante og Hu til Jesus. —
„Om nogen tørster han komme til
mig.“

Tørster du efter Sandhed, efter
Svar paa Livets, Evigheds, Dø-
dens Svørgsmaal? Jesus kan og
vil give Svar — han er selv Sand-
heden. Tørster du efter Retfærdig-
hed, en som gælder for Gud, som
er ren, hvid og fuldkommen? hos
Jesus erholdes erholdes den. Tør-
ster du efter Kærlighed, en sand,
ægte, trofast Kærlighed, som kan
favne og omslutte dig i Liv og Død?
hos Jesus findes den. Derfor er
dette Kirkehus rejst og skal nu ind-
vies, for at den hellige Livsstrøm
fra Jesus Kristus med Sandhed
Retfærdighed, Kærlighed og Naade
til alle tørstende Sjæle kan rinde i
Død og Sakramenter.

Menighedens Navn er Gulgatha.
Paa Gulgatha oprandt den Albe,
hvortil der alene er frelse, Naade og
Salighed for Søndere paa Jord.
Maa den altid rinde klart og friskt
paa dette Sted, og aldrig fordunt-

les, forplumres eller afstræfies af
Menneskers Visdom.

„Hvo, som tror paa mig, af hans
Liv — skal flyde levende Vand-
strømme.“ Hvor Sjæle i Tro drik-
ter af den hellige Livsflod, vil der
i deres Liv blive levende Vand-
strømme: Bøn, Lovsang, Tro, Kær-
lighed og et helligt Liv.

— Derefter foretoges Indvielsen,
hvorved Kirkehuset med alt Tilbe-
hor affordredes fra verdslige og
indviedes til helligt Brug.

Undertegnede prædicatede over Da-
gens Episteltæst, et Offer optoges,
4 nye Medlemmer sluttede sig til
Menigheden og Gudsstjenesten slut-
tede med den for Anledningen for-
ordnede Altertjeneste.

Om Aftenen var der igen Guds-
stjeneste, ved hvilken Past. M. J.
Jersild og undertegnede prædicatede.

Gethsemane Menigheds Sangfor-
sættere og baade om Eftermiddagen
og Aftenen med flere smukke stem-
ningsfulde Sange.

Søndag den 18. Marts var stiftet
en Glædesdag for Gulgatha Men-
ighed og dens Præst. Feststemning
og Taknemmelighedsfølelse prægede
Dagen. Herren havde ladet det lyk-
kes.

Maaste nu mange af det danske
Folk paa Chicago Søndag finde
Vej til Gulgatha Kirke og der „dra-
ge Vand med Glæde af Frelsens
Rilder.“

Tak for Dagen! Kærlig Hilsen!
Eders Chr. Hansen.

Stortale af Senator Nelson.

Han drøfter
Jernbanespørgsmaalet
med stor Sagkundskab.

De nordre Røiser er naturligt
stolte af deres højstaaende og højt-
ærede Landsmand, Senator Knut
Nelson. Han har fornøynligt holdt en
Stortale i det i Senatet foreliggende
Lovforslag om Kontrolering af Jern-
banefragttaksten, og det synes, som
de nordre Blade har gengivet Nel-
sons Tale langt bedre end de engelske
Storblade. Det forekommer os, at
Nelsons Tale er noget af det
klarste, grundigste og bedste, der er
sagt i denne Sag, saa det vilde være
koret ikke at meddele vore Læsere et
Uddrag deraf. Vi meddeler efter
„Decorah-Posten“ Senator Nelsons
Tale var et Forsvar for Hepburn-
sagen, som blev vedtaget i Repre-
sentantkammeret.

Naar nogen i den ældre Tid klage-
de til Domstolene over deres Tals-
ter, gik Dommerne altid ud fra, at
Jernbanerne er offentlige Institutioner,
som staaer under den lovgivende
Myndighed og kan reguleres af den-
ne. Mr. Nelson siger, som sandt er,
at det ordentlig er forfærdigt at
læse disse gamle Domme, og han
citerer en hel Mængde af dem. I
de Dage erkendte Landets Højesteret,
at Legislaturene havde Magt til at
give Jernbaneløve og fastslaa rime-
lige „Rates“, og ikke det alene, men
ogsaa, at en Stat gennem Lov kunde
overdrage til sine Jernbanekommis-
sioner at gribe ind og nedlægge en
Taks, de fandt for høj.

Eiden blev det anderledes. Jern-
banerne blev mægtige, gjorde Revo-
lution og erklærede sig for uafhæn-
gige. De vilde ikke længere være
Folkets Tjenere, som de saa smukt
sagde, da de var smaa og svage og
stod som Tiggere ved Landets Dør,
men de vilde være Folkets Herrer.
Og det mærkelige er, at Landets
Højesteret lod sig imponere deraf.
Da Kongressen i 1887 ved Lov op-
rettede Interstate Commerce Com-
mission, stillede Højesteret sig sær-
ligt tvivlende overfor dens i Loven giv-
ne Myndighed til at fastslaa Rates,
men lidt efter lidt ombendte den sig,

lod sine tidligere kendelser i Stif-
ten og erklærede i 1896, at den nye
Kommission ikke havde nogen saadan
Myndighed. Kongressen skal altfaa
ikke besidde saa megen Magt som en
Legislatur! Flere Højesteretsdomme
siger, at Staterne kan anfætte Jern-
banekommissionærer med Myndighed
til at rette paa urimelige Rates;
men den af Kongressen oprettede
Kommission er ikke en „saapas Kar“.
Mr. Nelson paaviser høfligt, men
flaende, i hvilken Selvmodsigelse
Højesteret har bragt sig.

Mr. Nelsons Tale er for en stor
Del rettet mod Senator Forsters
Paastaaende. Senatoren fra Ohio
aabnede Debatten om Fragttakst-
Loven, og Advokaterne fortvandt med
megen Præst og Bram, hvilken Au-
toritet han er i alle Grundlovs-
spørgsmaal. Mr. Nelson rider hans
Argumenter i Stumper og Stykker
og paaviser uimodsigeligt, at her-
rens Konstitutions Rind eller dens
Bogstav i det femte Amendment,
som Mr. Forster særlig holder sig
til, fratager Kongressen dens gamle
Myndighed til at have Indføende
med Jernbanerne og regulere deres
Taks, og det gennem en Kommis-
sion, som Mr. Forster paastod var
ulovlig. Ohio-Senatoren staaer for
Landet efter Mr. Nelsons Tale som
en daarlig Grundlovsforstøtter, men
som en stor Railroad Lønner.

I Slutningen af sin Tale gaar
Mr. Nelson ind paa de Amend-
ments, som baade Demokrater og
Republikanere vil føje til Hepburn-
sagen, og gør dem alle umulige.
En Domstol kan underkende de af en
Jernbane selv eller af Interstate
Commerce Commission satte Rates,
men ikke sige, hvilke Rates er rime-
lige og retfærdige. Ved nu at foran-
dre sine Rates ganske ubestemt, kan
en Jernbane komme ud og gøre
Domstolens Injunction virningsløse.
Alas! der igen, tan Jernbaner-
ne bruge det samme Aneb, og
saaledes i det uendelige. Ligefar-
brøget vil det blive, om en af In-
terstate Commerce Commission fast-
sat Taks skal prøves af en Dom-
stol, ind den træder i Kraft. Jern-
banerne vil da have det i sin Magt at
udholde Sagen i Aarevis.

Mr. Nelson paaviste i sin Tale,
at Jernbanerne i dette Land tager
sig bedre betalt end i Europa, ja at
det ber er dobbelt saa dyrt at sende
Varer og rejse med dem som i. Eks.
i Tyskland. En vis Meyer, som
var Professor ved Rockefeller's Uni-
versitet i Chicago, regnede i sin Tid
ud, at Jernbanetatstærne er lavere
i Amerika end i den gamle Verden.

Mr. Nelson blottede denne Vil-
kærlige og godtgjorte ved Hjælp af
effektive Dokumenter fra begge E-
nder af Havet, at Prof. Meyer har
faret med Fust. Tid nok er Meyers
blibe opnaaet uden nogen Gensfor-
sørgelse. Om Minearbejdernes Em-
bedsmand vil tillade Arbejderne at
underskrive Lovsala og gaa til Ar-
bejde i de Distrikter, hvor der løses
Lønsforsørgelse, det er et Spørgs-
maal, Ejerne foragtes har prøvet
at saa Mitchell til at bespære.
Kun en enkelt Udvalgte kunde tyde
vaa, som han mente, at Ejernes
Kurs maaste kunde bringe en saa-
dan Tilstand med sig. Men det er
usikkert, at Minearbejdernes Natio-
nalforbund vilde billige et saadant
Strid af Fællestkomiteen, naar
Arbejderne i andre Distrikter stude-
gaa ledige. Efter Foreningens Løse
skal en Kontrakt, der skal være bin-
dende for Foreningen, være under-
teget af mindst 50 % af de Ejere,
som Kontrakten gælder.

Det er klart, at baade Ejerne og
Arbejderne spiller Udholings-Politik,
og hver for sig ønsker de at give
Modparten Skylden for, om der
bliver Strid.

Det forventedes i Lørdags Aftes,

Dampskibs-Notits.
Dampskibet „Hellig Olav“ er af-
gaaet fra Cristianiansand med 1418
Passagerer og ventes til New York
den 3. April. Passagerer for Chi-
cago og længere Vest kan ventes 2
a 3 Dage senere.

Med Agtelse
M. E. Johnson & Co.

Shs paa Vejen. Smaatræk og For-
tællinger til Brug for Præster og
Søndagskolelærere. 242 Sider. 3
Omflag 80c.

Danish Luth. Publ. House,

Deadlock i Mødet i Indianapolis.

Jugen Udøgt til Overenskomst
mellem Ejere og Arbejdere.

Flere uafhængige Ejere
vil give efter.

Der berettes fra Indianapolis
Lørdag Aften: Efter at der af
Jalles-Konferencens Fællestkomite er
forhandlet siden Tirsdag Eftermid-
dag, er Ejere og Arbejderne i de
centrale Stater, der omfatter
Illinois, Indiana, Ohio og Vestre
Pennsylvania, og følgende i det
sydvestre Distrikt: Missouri, Kan-
sas, Texas, Arkansas og Indian
Territory, ikke nærmere en Overens-
komst angaaende den Lønningsstala,
der skal træde i Kraft om en Uge,
end de var da forrige Fællestkonfe-
rence sluttede den 27. Februar.

Den nærværende Lønningsstala
udløber paa Lørdag, og derfor der
ikke opnaas Overenskomst mellem
Arbejdere og Ejere før denne Tid,
saa vil 125,000 Aularbejdere, for-
dette i nævnte Stater, nedlægge Ar-
bejdet.

I de fire Dage, Ejernes og Arbej-
dernes Repræsentanter har været i
Konferens, er ikke et eneste Forslag
angaaende Lønningsstala blevet ved-
taget. I hvert Tilfælde, hvor der
fremkom et Forslag, blev det til „Nat-
li“ forslaget. Ejere har modt
Kraafald indenfor deres egne Rækker.
F. L. Robbins fra vestre Pennsyl-
vania har erklæret sig villig til at
forhøje Lønnen 5.55 %, som Ar-
bejdere forlanger, men Grubeje-
ne i Illinois, Indiana og Ohio har
fakt afflaaet at forhøje Lønnen det
mindste. Ifølge Fællestkomiteens Reg-
ler skal alle Stemmer optæles som
en Enhed, og denne Deling blandt
Ejerne har resulteret i alle Forslags-
forslætte.

Der er falden mange bitre per-
sønlige Ytringer blandt Ejerne. Mr.
Robbins har kundgjort, at han har
i Sindet at betale den Lovforsørgelse,
som Arbejdere forlanger, ikke alene
i Pittsburg Kul-Kompagnis Mi-
ner, som han er Præsident for, men
ogsaa i hans egne Miner i vestre
Pennsylvania, Ohio og Illinois.
Uafhængige Ejere i vestre Pennsylva-
nia, repræsenterede ved G. M. Ma-
goon, har gennem ham tilkendegivet,
at de vil betale forhøjet Løn, der-
som Robbins gør det. Ogsaa andre
uafhængige Ejere har udtalt som
deres Hensigt at betale højere Løn,
dersom andre i deres Distrikt gør
det. De i Illinois, Indiana og
Ohio erklærer, at de ikke tan evne
at betale højere Løn, og Arbejdernes
Præsident John Mitchell har fast er-
klæret, at ingen Overenskomst vil
blibe opnaaet uden nogen Gensfor-
sørgelse. Om Minearbejdernes Em-
bedsmand vil tillade Arbejderne at
underskrive Lovsala og gaa til Ar-
bejde i de Distrikter, hvor der løses
Lønsforsørgelse, det er et Spørgs-
maal, Ejerne foragtes har prøvet
at saa Mitchell til at bespære.

Kun en enkelt Udvalgte kunde tyde
vaa, som han mente, at Ejernes
Kurs maaste kunde bringe en saa-
dan Tilstand med sig. Men det er
usikkert, at Minearbejdernes Natio-
nalforbund vilde billige et saadant
Strid af Fællestkomiteen, naar
Arbejderne i andre Distrikter stude-
gaa ledige. Efter Foreningens Løse
skal en Kontrakt, der skal være bin-
dende for Foreningen, være under-
teget af mindst 50 % af de Ejere,
som Kontrakten gælder.

Det er klart, at baade Ejerne og
Arbejderne spiller Udholings-Politik,
og hver for sig ønsker de at give
Modparten Skylden for, om der
bliver Strid.

Det forventedes i Lørdags Aftes,

at Fællestkomiteen først i denne Uge
vilde rapportere Overensstemmelse
til Fællestkonferencen, og saa skal
Kampen udtæmpes i aaben Session
— eller gennem en Kampeskifte.

Lynchaffæren i Chattanooga.

Lyncherne skal afstraffes.

Som det vil erindres, blev Ne-
geren Johnson taget ud og hængt af
en Folkehob saa Timer efter, at
Landets Højesteret havde indrøm-
met Udøttelse af hans Henrettelse.
En saadan Foragt for Landets Høje-
steret tan Regeringen ikke lade gaa
ustraffet hen.

Vedende Mand i Tennesse har
henfattet til Præsident Roosevelt og
Justitsminister Moody ikke at stride
ind, da de mener, at de lokale Myn-
digheder vil være i Stand til at
flare Sagen, og at en Indfalden af
de federale Myndigheder vil lede til
en betænkelig Racekamp.

Dommer Harlan og de andre
Medlemmer af Højesteretten vægrer
sig imidlertid bestemt ved at over-
lade til de lokale Myndigheder at
straffe dem, der bærer Skylden i det-
te Tilfælde for Lynchingen som
Trosds imod Landets højeste Dom-
stol.

Naar Chattanooga og andre Ten-
nesse-Borgere ikke ønsker de federale
Myndigheders Indfalden imod de
stedlige Embedsmænd, saa har det
sin Grund i, siges der, at der i og
omkring When er 25,000 Negere, og i de
sidste fire Maaneder er der af Negre
gjort flere brutale Overfald paa
hvide Kvinder af uomtvistelig Mo-
ralitet, og man er da bange for, at
en Indfalden imod Sheriffen og
andre stedlige Myndigheder vil for-
værre Situationen, idet Negrene vil
opfatte den som en Lovhævdelse i
deres Føder og saaledes blive drif-
tere end hidtil.

Hvad det bliver til, skal jo Ti-
den vise.

Dræbt i sin Prædikestol.

En Mormonpræst rammes
og dræbes af Lynet,
mens han prædiker.

Fra Carson, Iowa, berettes:
Medens Rev. John B. Lentz, Præst
ved de sidste Dages helliges (Mor-
monnes) Kirke, Søndag Formid-
dag var midt i sin Prædiken, blev
han ramt af en Lynstraale og øje-
blikkelig dræbt.

Han stod som sædvanlig i sin
Prædikestol og prædicatede. Et Tor-
denstrål ramte Kirken og fulgte
den elektriske Ledning. Et hyd-
gløde Blus hang omkring to Fod
over hans Hoved. Pludselig stand-
fædes han i sin Tale af en usynlig
Magt og faldt til Jorden. Forsam-
lingen blev skrækket. Flere løb
frem og fandt Præsten død. I
Lynapparaten over hans Hoved var
der et Hul af en Kugles Størrelse.
Medens de andre i Kirken nok sølte
et Stød, blev ingen af dem synde-
lig paavirket deraf, og Kirken havde
mærkelig nok, ingen Stade taget.

Tilstaet Fust.

Standard Oils Advokat H. E.
Priest har for Retten i St. Louis
fremlagt Bøger og Dokumenter, som
viser, at faaktalte uafhængige Olie-
kompagnier virkelig sorterer under
Standard Oil i Stedet for at være
dets Konturrenter, som de udgaves
for. Det synes, som Landets Høje-
sterets Afgørelse overfor Tobakstrus-
ten og Papirtruslen har tvunget
Standard Oil til at fremlægge sine
Bøger, naar Ørigeden forlanger
det. Det lykkedes Rockefeller at
føre Folket i Missouri bag Lyset,
da det klagede over de ublu Olie-

priser; man glædede sig over Kontur-
renterne, der folgte Olien lidt bil-
ligere, og købte store Kvanta Olie
af dem, og Rockefeller og hans
Mand kunde smile i Støget. Nu
er imidlertid deres Fust øddaget, og
Rockefeller staaer lavere i Folks Om-
dømme end nogen Sinde før.

Carnegie som Syngereformator.

Fra Hot Springs, Va., fortælles,
at Carnegie har erklæret, at han har
sat sig den Opgave at reformere
Staatningen af det engelske Sprog
for at gøre det bedre stillet til at
blive Verdenssprog, som han tror
det bestemt til at blive.

Han mener ikke, at en saadan
Reform kan gennemføres i en Fart,
men langsomt og sikkert, Ord for
Ord. Han paaviser saa, hvor for-
færdige Stavemaader allerede nu er.
fra hvad den var paa Chaucers Tid.
Særlig siger han: Hvad der er
„Rang“ et Aar, er forresten Engelt
saa Aar senere. Hundreder af læ-
de Mand er enige om at bruge for-
bedret Stavemaade af tolv Ord.
Disse Ord er allerede temmelig vel
i praktisk Brug. Der anføres som
Eksempel tho' i Stedet for though.
Om fort Tid taster man ogsaa
Udsvøtosen bort, og tho udtrykker
afkurtet samme Mening, som though
og aengiver Lyden bedre. Børn vil-
de efter kundiges Mening spares for
mindst eet Aars Stolegang, om
Stavemaaden var simpere.

Mrs. Hollisters Morder dødsdømt.

„Hi, Jurgen, finder den anfla-
gede, Richard G. Jvøns, skyldig i
Mord i den Grad og paa den Maa-
de, som det paastaas i Anklagen, og
vi bestemmer hans Straf til Død.“
Saaledes led Dommen, som Ju-
ren i Lørdags aflag i Sagen imod
Richard B. Jvøns for Mordet paa
Mrs. Bessie Hollister. Dette Mord
er eet af de mange afstuelige For-
brydelser, der er begaaet i Chi-
cago i Vinter, „maaste den mest bre-
vete Forbrydelse i Chicagoes Anna-
ler“, skriver „Chi. Rec. Ser.“

Det var den 12. Jan. Mrs. Hol-
lister blev myrdet. Hun omtales
som en særdeles agtet Kvinde, saa
Chicagoes bedre Befolkning rejste sig
i Harmen, da de hørte derom. Der
blev sagt ved hendes Vaare: „Mrs.
Hollister døde, for at vi kunde faa
flere Gæder og bedre Politiforvar.
Denne sensitive Kvinde's Død hac
opvakt When som intet andet før
har gjort.“ Det paapeges, hvorle-
des hendes Død gav Stødet til at
indføre \$1000 Saloon License og
mere effektivt Politik.

Dødsfald.

Dødens Engel gæstede vort Hjem
den 18. Marts 1906, og bortfaldte
min elskede Mand, vore Børns kær-
lige Fader, Lewis (Lars) Anton
Hansen, 49 Aar gammel, født i
Stengab, Langland, efter 1 Aars
Hjertesygdom og 5 Maaneders haab-
løst Sygeleje. Han lagdes til Hvile
den 20. Marts paa Lyns Kirke-
gaard, efter at „Odd Fellows“, af
hvilken Orden han var et agtet Med-
lem, havde besørgt hele Højtidelig-
heden ved hans Begravelse.

Beslignet være dit Minde!

Alle de mange Venner, som fulgte
ham til Graven, og alle de mange,
som vilde os saa uendelig megen Del-
tagelse i vor Sorg, bedes herved
modtage vor inderligste Tak.

Lyns, Neb., 21. Marts 1906.
Marne Hansen
(født Andersen)
og Børn.

Rastved og Rudløbing Advokater be-
des optage.